

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר.

"אני לא מאמינה!" קראה מרים בקול.

חברתה דבורה שאלה בדאגה, "מה קרה?"

"רק לפני כמה ימים אמא קנתה לי חומש חדש, ותראי", אמרה מרים כשהיא מושיטה את החומש אל דבורה, "כבר מצאתי בו טעות! אני לא מבינה איך המדפיסים לא שמו לב לטעות במילה הראשונה של ספר ויקרא".

"אני רואה! את מתכוונת לאות א' הזאת הקטנה? זה נראה כאילו הדפיסו את ה'אלף' קטנה מידי. אבל רגע",

אמרה דבורה, "אולי זו אינה טעות! ישנן אותיות בתורה שהן קטנות בכוונה וישנן אותיות שהן גדולות בכוונה. אבא שלי הראה לי מגילת אסתר אמיתית שיש לו, ושמתי לב שהשמות של עשרת בני המן כתובים באותיות גדולות במיוחד. אותיות הרבה יותר גדולות משאר האותיות במגילה".

מרים חשבה ואמרה, "לא חשבתי על האפשרות הזאת, אבל את צודקת. יכול להיות שה'אלף' קטנה בכוונה.

בואי נבדוק בספר תנ"ך!"

הבנות פתחו תנ"ך וגילו שה'אלף' של ויקרא קטנה. רעיון עלה בראשה של דבורה, "בואי נחפש במפרשים סיבה ל'אלף' הקטנה. נראה לי שזה משהו מעניין ואבא שלי תמיד מבקש ממני לומר דבר תורה ליד שולחן השבת".

ה'אלף' של המילה 'ויקרא' היא באמת 'אלף זעירא', כלומר קטנה. מדוע? סיבה אחת מופיעה בדברי ה"מעם לועז" הבאים:

בשעה שנשלם בנין המשכן והוקם והורכב במקומו ושרתה בו השכינה, משה רבנו חשב בלבו: "כאשר ה' נתן את התורה בהר סיני, ההר התקדש רק למספר ימים, עד שניתנו בו עשרת הדברות. ולמרות שהקדושה של ההר היתה זמנית, ה' אמר לא לעלות להר בלי רשותו של ה'! אם כן בודאי שאסור לי להיכנס למשכן עד שה' יקרא לי!"

משה עמד מחוץ למשכן והמתין עד שה' קרא לו. "ויקרא אל משה..."

כאשר הגיעה השעה לכתוב את הדברים בתורה, משה לא רצה לכתוב את המילה 'ויקרא'. כך אמר משה: "איני ראוי לכבוד הגדול הזה, שה' קורא לי בשמי!" לכן הוא רצה לכתוב "ויקר אל משה..." שהיא לשון פשוטה יותר ופחות מכובדת.

אמר לו הקדוש ברוך הוא: "כתוב אותה ב'אלף' כפי מעלתך הגדולה!"

לאחר שה' ציווה שיכתוב 'ויקרא' ב'אלף', לא היתה למשה ברירה אלא לכתוב את המילה ב'אלף'. מה עשה משה? כתב 'אלף' קטנה.

שאלות:

1. איזו מידה של משה רבנו נלמדת מה'אלף' הקטנה של 'ויקרא'? _____
2. אם ה'אלף' מלמדת אותנו את מידה הענווה של משה רבנו, האם תוכלי לחשוב על סיבה אפשרית לאותיות הגדולות של שמות בני המן במגילה? _____